

drevne ved Udpantning. Det have vi prøvet før, men jeg anser det for rigtigere, om vi, naar vi kunne faae disse Penge, tage dem, end at gaa til Sparekasserne og give høje Renter. Kommunen behøver saaledes ikke at gjøre et nyt Overflag.

Kruse: Naar det ærede Medlem, som sidst talte, har gjentaget, hvad han før sagde om den tomme Kommunekasse; maa jeg tillade mig at minde det ærede Medlem om, at Ligningen lægges i December, og at Indkrævningen i det nye Aar først i denne Maaaned er begyndt. Dersom Kommunerne have lagt deres Ligning saaledes og deres Udbetaling i lige Maaade, at Kommunens Kasse nu er tom, saa Gud hjælpe dem i de øvrige 10 Maaeder af Aaret. Dette Argument kan det ærede Medlem altsaa se, kan ikke bruges. — Jeg vil blot endnu gjøre en meget kort Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksfund (Lassen). Jeg kan dog ikke vide, om det ærede Medlem ikke vilde komme fremt i Forlegenhed med at fastholde de to Forslag som udgaende fra een og samme Grundbetragtning, altsaa som hvilende paa eet og samme Princip. Jeg tror ikke, at det kan mislignes, at det ene hviler paa Principet om Statens Forpligtelse til at skaffe Arbejde, foreløbig naturligvis kun i arbejdsløse Tider; men det ærede Medlem vil med mig ikke være i Tvivl om, at naar Principet i det andet Forslag først delvis bliver slaaet fast, skal man not vide at forfølge sin Seir; i saa Henseende vil der ikke blive Mangel. At det ærede Medlem vil identificere dette Princip med Grundlovens bestemte Uttring: at den, som ikke kan ernære sig og Sine, har Ret til offentlig Understøttelse under visse ved Lovgivningen bestemte Betingelser, kan jeg ikke forstaa. Nei, Grundloven fastsætter, at den, der ikke kan ernære sig og Sine, har Ret til Understøttelse, og deri kan der ikke ligge Andet end, at den, som ikke personlig er i Stand til, under de nærværende Betingelser for ham at forsørge sig og Sine, er berettiget til offentlig Understøttelse i Henseende til at kunne leve og eksistere. Det andet Princip er derimod et helt andet, det har til Grundlag, at Staten til enhver Tid skal skaffe det fornødne Arbejde, altsaa de fornødne Betingelser for at kunne producere. Det er det, Staten i det ene Tilfælde skal frembringe; i det andet Tilfælde skal Staten frembringe en hjælpende Understøttelse for at leve. At det ærede Medlem vil gjøre disse to Ting til ensbetydende, tror jeg rigtignok vil falde ham meget haardt. De ere saa vidt forskjellige, som det overhoved er muligt, at Principer kunne være. Denne Mening fastholder jeg, og hvad det ærede Medlem forøvrigt ansøgte, overbeviste mig ikke om det Modsatte.

M. C. Christensen: Det ærede Medlem, som sidst talte, mente, at det paa ingen Maaade

kunde være Tilfældet, at Kommunens Kasse kunde være tom nu, da de kommunale Bidrag ere opkrævede for saa kort siden. Men jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er Forskjel paa at opkræve og at modtage Betaling; thi man kan jo undlade at betale.

Leth: Jeg tilstaa, at jeg har været ikke lidt i Tvivl om, hvorledes jeg skulde stille mig med Hensyn til min Afstemning overfor disse to Forslag, som der nærmest har været Tale om under Diskussionen, nemlig Nr. 2 og Nr. 12, og at jeg derfor med særdeles Interesse har fulgt Diskussionen for deraf at drage Udbytte ogsaa med Hensyn til min Afstemning. Jeg er kommen til det Resultat, at jeg vil stemme for begge Forslag. Naar der blev yttret af det ærede Medlem for Malborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), at der derved blev indsat nye Principer i Lovgivningen, saa tilstaa jeg, at jeg i og for sig ikke i det Hele taget har nogen Frygt for nye Principer, naar de kun ere gode. Jeg kan ogsaa tilføje, at faavel paa Lovgivningens som paa Administrationens Omraade ønskes jeg ret meget, at man snart i adskillige Henseender vil komme til Anvendelse af Principer, der ere forskjellige fra dem, som nu anvendes og som man jo ogsaa ofte i denne Sal hører udtalt Veflagelse over blive anvendte. Hvad angaar det Princip, hvad enten det er nyt eller ikke, der ligger i Forslaget Nr. 2, da har jeg ikke kunnet opfatte det anderledes end at det dog mere eller mindre gaar ud paa paa en forceret Maaade at fremstaffe Arbejde, som uden en saadan Forcering ikke vilde være bleven udført, i det Mindste ikke til den Tid, da man nu søger at faae det udført. Man vil altsaa paa den Maaade fremkalde Arbejde, der enten overhoved ikke vilde være blevet udført, eller som dog tages fra en senere Tid, som det ellers vilde komme tilgode. Med Hensyn til det Princip i det Hele, at naar Arbejdsløsheden begynder af naturlige Aarsager hidrørende fra Omsetningsforholdene, skal man navnlig fra Statens Side bestræbe sig for at skaffe Arbejde, kan jeg i Meget slutte mig til det ærede Medlem fra Varde (Kruse), idet ogsaa jeg tror, at dette Princip i og for sig er meget betænkeligt. I Forslaget Nr. 12 ser jeg derimod et andet og efter min Mening rigtigere Princip, nemlig det i Tiden at gribe den, som er ved at falde, under Armene, saa at han for Fremtiden kan hjælpe sig selv. Jeg hørte, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) havde læst dette Forslag saaledes, at det var at forstaa paa den Maaade, at den Sum, som det omhandler, formentlig kun kunde anvendes til dem, der ere arbejdsløse. Saaledes har jeg ikke forstaaet dette Forslag, at det skulde være den absolute Betingelse for Anvendelsen af denne Million, at de, som modtage Noget deraf, absolut skulde være arbejdsløse. Nei, jeg har tværtimod forstaaet det